

Sygn. akt VIII K 847/13

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Mokotowa w VIII Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Rafał Stępak

Protokolant: Katarzyna Skwarczyńska

w obecności Prokuratora: Joanna Walczak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 maja 2014 r.

sprawy: **P. G.**, syna K. i A. z domu S., urodzonego dnia (...) w W.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy wydanym w sprawie o sygn. **VII K 986/93**

z dnia 05 maja 1994 roku za czyn z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 11 § 1 d.k.k. popełniony w dniu 29 września 1993 roku na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 4.000.000 (czterech milionów) starych złotych z zamianą w razie niewykonania w terminie, na zastępczą karę pozbawienia wolności w rozmiarze 40 (czterdziestu) dni, przyjmując jeden dzień kary zastępczej za równoważny grzywnie w kwocie 100.000 (stu tysięcy) złotych; na mocy postanowienia Sądy Wojewódzkiego w Warszawie z dnia 3 sierpnia 1994 roku skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony z okresem próby do dnia 29 marca 1996 roku; następnie Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy postanowieniem z dnia 05 stycznia 1995 roku zarządził wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w rozmiarze 40 dni, postanowieniem z dnia 10 kwietnia 1996 roku Sąd Wojewódzki w Warszawie odwołał warunkowe przedterminowe zwolnienie i skazany odbył pozostałą część kary w okresie od 16 lipca 1996 roku do 14 marca 1998 roku,

2. Sądu Wojewódzkiego w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. **VIII K 495/94** z dnia 09 kwietnia 1997 roku za czyn z art. 157 § 2 d.k.k. popełniony w dniu 5 października 1994 roku na karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 83 § 1 d.k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 08 listopada 1994 roku do dnia 17 października 1995 roku i od 26 listopada 1995 roku do dnia 16 lipca 1996 roku,

- wyrokiem łącznym Sądu Wojewódzkiego w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. **VIII K 222/97** z dnia 13 listopada 1997 roku orzeczone opisanymi wyżej w pkt 1 i 2 wyrokami, jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono skazanemu P. G. karę łączną 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na mocy art. 83 § 1 dkk na poczet wymierzonej kary zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania ze sprawy **VIII K 495/94** od dnia 08 listopada 1994 roku do dnia 17 października 1995 roku i od dnia 26 listopada 1995 roku do dnia 16 lipca 1996 roku

3. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. wydanym w sprawie o sygn. akt **III K 119/00** z dnia 08 lutego 2002 roku za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 września 1999 r. na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 20 zł każda oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 października 1999 r. na karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 20 zł każda; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres rzeczywistego

pozbawienia wolności od dnia 15 listopada 1999 r. do dnia 26 lipca 2001 roku; zasądzono również na rzecz powoda cywilnego kwotę 60 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.10.1999 r. do dnia zapłaty,

4. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. wydanym w sprawie o sygn. akt **III K 2548/01** z dnia 14 lutego 2002 roku za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 12 k.k. popełniony w okresie od 28 lipca 1999 roku do 01 września 1999 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności,

5. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy wydanym w sprawie o sygn. akt **III K 632/99** z dnia 14 kwietnia 2003 r. za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniach 19-20 grudnia 1998 r. na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. **VIII K 6/04** z dnia 24 maja 2004 r., którym to wyrokiem połączono opisane wyżej w pkt 3 – 5 wyroki oraz wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w sprawie o sygn. III K 1478/99 z dnia 04 stycznia 2000 roku i wymierzono skazanemu P. G. karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 15 listopada 1999 roku do dnia 04 maja 2000 roku,

6. Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. wydanym w sprawie o sygn. **III K 744/10** z dnia 31 sierpnia 2010 r. za czyn z art. 178a § 2 k.k. popełniony w dniu 27 czerwca 2010 roku na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby; jednocześnie na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 20 stawek po 20 zł każda oraz na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 pkt 1 k.k. orzeczono zakaz prowadzenie pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, przy czym na podstawie art. 63 § k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 27.06.2010 r.; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dnia 20 lutego 2012 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 9 dni w zamian za karę grzywny w wymiarze 18 stawek dziennych po 20 złotych każda,

7. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. wydanym w sprawie o sygn. **III K 1127/08** z dnia 30 września 2010 r. za dwa czyny z art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 27 kwietnia 2008 r., przy czym za każdy z tych czynów na karę 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 3 k.k. orzeczono karę łączną 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dnia 29 czerwca 2011 r. orzeczono wobec skazanego P. G. wykonanie zastępczej kary grzywny w wymiarze 180 stawek dziennych po 10 zł każda w zamian za karę 6 miesięcy ograniczenia wolności; kolejnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dnia 28 stycznia 2013 r. orzeczono wobec skazanego P. G. wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 90 dni w zamian za karę 6 miesięcy ograniczenia wolności,

8. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. wydanym w sprawie o sygn. **XIV K 207/12** w dniu 10 października 2012 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony pomiędzy 6 a 7 lipca 2012 r. na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w dniach 18-19 stycznia 2012 roku, zaś na podstawie art. 46 §1 k.k. zobowiązano go do naprawienia szkody w całości,

9. Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. wydanym w sprawie o sygn. **VIII K 329/13** z dnia 29 sierpnia 2013 roku za czyn z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 marca 2010 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, przy czym na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres od 22 marca 2010 roku do 23 marca 2010 roku oraz okres od 15 kwietnia 2013 roku do 23 kwietnia 2013 roku,

orzeka:

I. rozwiązuje rozstrzygnięcie o karze łącznej zawarte w wyroku Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy III K 1127/08 z dnia 30 września 2010 r.,

II. na podstawie art 85 k.k., art. 86 § 1 k.k., art. 89 § 1 k.k. i 569 § 1 k.p.k. łączy P. G. jednostkowe kary ograniczenia wolności wymierzone wyrokiem opisanym w pkt 7 części wstępnej wyroku z jednostkowymi karami pozbawienia wolności wymierzonymi wyrokami opisanymi w pkt 6 i 9 części wstępnej wyroku i wymierza mu karę łączną 1 (roku) i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. i art. 89 § 1 k.k. zawiesza wykonanie orzeczonej wobec skazanego w pkt II kary łącznej pozbawienia wolności na okres 5 (pięciu) lat tytułem próby,

IV. na podstawie art. 576 k.p.k. stwierdza, że w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 572 k.p.k. stwierdzając brak warunków do wydania wyroku łącznego obejmującego wyroki opisane w punktach 1 - 5 i 8 postępowanie w tym zakresie umarza;

VI. zwalnia oskarżonego od zapłaty kosztów sądowych, przejmując je w całości na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił, iż P. G. skazany został prawomocnym wyrokiem:

10. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy wydanym w sprawie o sygn. **VII K 986/93** z dnia 05 maja 1994 roku za czyn z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 11 § 1 d.k.k. popełniony w dniu 29 września 1993 roku na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 4.000.000 starych złotych z zamianą w razie niewykonania w terminie, na zastępczą karę pozbawienia wolności w rozmiarze 40 dni, przyjmując jeden dzień kary zastępczej za równoważny grzywnie w kwocie 100.000 złotych; na mocy postanowienia Sądu Wojewódzkiego w Warszawie z dnia 3 sierpnia 1994 roku skazany został warunkowo przedterminowo zwolniony z okresem próby do dnia 29 marca 1996 roku; następnie Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy postanowieniem z dnia 05 stycznia 1995 roku zarządził wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w rozmiarze 40 dni, zaś postanowieniem z dnia 10 kwietnia 1996 roku Sąd Wojewódzki w Warszawie odwołał warunkowe przedterminowe zwolnienie i skazany odbył pozostałą część kary w okresie od 16 lipca 1996 roku do 14 marca 1998 roku,

11. Sądu Wojewódzkiego w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. **VIII K 495/94** z dnia 09 kwietnia 1997 roku za czyn z art. 157 § 2 d.k.k. popełniony w dniu 5 października 1994 roku na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na mocy art. 83 § 1 d.k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 08 listopada 1994 roku do dnia 17 października 1995 roku i od 26 listopada 1995 roku do dnia 16 lipca 1996 roku,

- wyrokiem łącznym Sądu Wojewódzkiego w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. **VIII K 222/97** z dnia 13 listopada 1997 roku orzeczone opisanymi wyżej w pkt 1 i 2 wyrokami, jednostkowe kary pozbawienia wolności połączono i wymierzono skazanemu P. G. karę łączną 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na mocy art. 83 § 1 d.k.k. na poczet wymierzonej kary zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania ze sprawy VIII K 495/94 od dnia 08 listopada 1994 roku do dnia 17 października 1995 roku i od dnia 26 listopada 1995 roku do dnia 16 lipca 1996 roku,

12. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. wydanym w sprawie o sygn. akt **III K 119/00** z dnia 08 lutego 2002 roku za czyn z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 14 września 1999 r. na karę 4 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 20 zł każda oraz za czyn z art. 278 § 1 k.k. popełniony w dniu 11 października 1999 r. na karę 3 lat pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 150 stawek dziennych po 20 zł każda; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczono karę łączną 5 lat pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności

od dnia 15 listopada 1999 r. do dnia 26 lipca 2001 roku; zasądzono również na rzecz powoda cywilnego kwotę 60 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 11.10.1999 r. do dnia zapłaty,

13. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. wydanym w sprawie o sygn. akt **III K 2548/01** z dnia 14 lutego 2002 roku za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i art. 12 k.k. popełniony w okresie od 28 lipca 1999 roku do 01 września 1999 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności,

14. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy wydanym w sprawie o sygn. akt **III K 632/99** z dnia 14 kwietnia 2003 r. za czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniach 19-20 grudnia 1998 r. na karę 2 lat pozbawienia wolności,

- wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie wydanym w sprawie o sygn. **VIII K 6/04** z dnia 24 maja 2004 r., którym to wyrokiem połączono opisane wyżej w pkt 3 – 5 wyroki oraz wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w sprawie o sygn. III K 1478/99 z dnia 04 stycznia 2000 roku i wymierzono skazanemu P. G. karę łączną 6 (sześciu) lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono skazanemu okres tymczasowego aresztowania od dnia 15 listopada 1999 roku do dnia 04 maja 2000 roku,

15. Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. wydanym w sprawie o sygn. **III K 744/10** z dnia 31 sierpnia 2010 r. za czyn z art. 178a § 2 k.k. popełniony w dniu 27 czerwca 2010 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat tytułem próby; jednocześnie na podstawie art. 71 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 20 stawek po 20 zł każda oraz na podstawie art. 42 § 2 k.k. i art. 43 § 1 pkt 1 k.k. orzeczono zakaz prowadzenie pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, przy czym na podstawie art. 63 § k.k. na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczono oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 27.06.2010 r.; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dnia 20 lutego 2012 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 9 dni w zamian za karę grzywny w wymiarze 18 stawek dziennych po 20 złotych każda,

16. Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w W. wydanym w sprawie o sygn. **III K 1127/08** z dnia 30 września 2010 r. za dwa czyny z art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 27 kwietnia 2008 r., przy czym za każdy z tych czynów na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym; na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 3 k.k. orzeczono karę łączną 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym; postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dnia 29 czerwca 2011 r. orzeczono wobec skazanego P. G. wykonanie zastępczej kary grzywny w wymiarze 180 stawek dziennych po 10 zł każda w zamian za karę 6 miesięcy ograniczenia wolności; kolejnym postanowieniem Sądu Rejonowego dla Warszawy M. z dnia 28 stycznia 2013 r. orzeczono wobec skazanego P. G. wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 90 dni w zamian za karę 6 miesięcy ograniczenia wolności,

17. Sądu Rejonowego dla Warszawy - Mokotowa w W. wydanym w sprawie o sygn. **XIV K 207/12** w dniu 10 października 2012 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony pomiędzy 6 a 7 lipca 2012 r. na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym na podstawie art. 63 §1 k.k. na poczet orzeczonej kary zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności oskarżonego w dniach 18-19 stycznia 2012 roku, zaś na podstawie art. 46 §1 k.k. zobowiązano go do naprawienia szkody w całości,

18. Sądu Rejonowego dla Warszawy M. w W. wydanym w sprawie o sygn. **VIII K 329/13** z dnia 29 sierpnia 2013 roku za czyn z art. 13 §1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełniony w dniu 22 marca 2010 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności, przy czym na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres od 22 marca 2010 roku do 23 marca 2010 roku oraz okres od 15 kwietnia 2013 roku do 23 kwietnia 2013 roku.

Obecnie P. G. odbywa karę pozbawienia wolności i przebywa w Areszcie Śledczym W. - S..

W dniu 30 października 2013 r. wpłynął do tut. Sądu wniosek skazanego P. G. o wydanie wyroku łącznego obejmującego wyroki wydane w sprawach VIII K 329/13, XIV K 207/12 i III K 1127/08 tutejszego Sądu.

Sąd Rejonowy zważył co następuje :

W myśl art. 569 § 1 kpk Sąd wydaje wyrok łączny w przypadku istnienia przesłanek do orzeczenia kary łącznej. Z kolei art. 85 kk stanowi, iż jeśli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregokolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Analizując w świetle powołanych przepisów sprawę P. G. Sąd uznał, iż w niniejszej sprawie zachodzą wskazane przesłanki z art. 85 kk oraz art. 569 kpk, aby połączyć wymierzone skazanemu jednostkowe kary: ograniczenia wolności w sprawie III K 1127/08 tut. Sądu oraz pozbawienia wolności w sprawach III K 744/10 i VIII K 329/13 tut. Sądu. Objęte tymi wyrokami przestępstwa zostały popełnione przed dniem 31 sierpnia 2010 r., to jest przed dniem wydania pierwszego z podlegających łączeniu wyroków, mianowicie wyroku zapadłego w sprawie III K 744/10. Orzeczenia te zawierają rozstrzygnięcia o wymierzeniu skazanemu kar ograniczenia wolności oraz pozbawienia wolności, a zatem kar podlegających łączeniu.

Zaznaczyć należy, iż Sąd z urzędu badał, czy postępowaniem o wydanie wyroku łącznego należało by objąć inne kary orzeczone P. G. prawomocnymi wyrokami. Sąd zapoznał się z aktami spraw wymienionych we wniosku skazanego oraz treścią karty karnej i wskazanymi w niej wyrokami i dopatrył się możliwości połączenia w wyroku łącznym dwóch wyroków spośród wskazanych we wniosku oraz wyroku zapadłego w sprawie o sygnaturze III K 744/10.

Zgodnie z treścią art. 86 § 1 kk karę łączną pozbawienia wolności wymierza się w granicach od najsurowszej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy, nie przekraczając 15 lat pozbawienia wolności. Natomiast stosownie do treści przepisu art. 87 kk w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności i kary ograniczenia wolności wymierza się karę łączną pozbawienia wolności przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Zgodnie z powyższymi dyrektywami kara łączna za popełnione przez P. G. przestępstwa, za które został skazany w sprawach o sygn. III K 1127/08, III K 744/10 i VIII K 329/13 tut. Sądu mogła zostać wymierzona w granicach od 1 roku pozbawienia wolności do 2 lat pozbawienia wolności.

Wymierzając karę łączną Sąd zastosował zasadę asperacji wymierzając karę pośrednią pomiędzy jednym rokiem pozbawienia wolności a sumą kar podlegających łączeniu - 2 lata pozbawienia wolności. Za zastosowaniem częściowo zasady absorpcji przemawia fakt, iż w sprawach tych P. G. został skazany za przestępstwa, co do których pomiędzy dwoma istnieje bliski odstęp czasowy, a ponadto, dwa z czterech czynów, za które został skazany w tych sprawach, godziły w takie same dobro prawne.

Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa Sądu Najwyższego, którą należy podzielić Sąd wydając wyrok łączny nie jest uprawniony do ponownego rozważania okoliczności, które były brane pod uwagę przy wymiarze kar podlegających łączeniu, powinien natomiast brać pod uwagę, czy pomiędzy poszczególnymi karami istnieje ścisły związek podmiotowy lub przedmiotowy, a także czy po wydaniu wyroku miały miejsce takie zdarzenia, które przemawiają za korzystnym lub niekorzystnym ukształtowaniem kary wobec skazanego.

Stwierdzić należy, iż w przedmiotowej sprawie nie istnieje stosunkowo bliski związek czasowy pomiędzy wszystkimi popełnionymi przestępstwami. W sprawie III K 744/10 przestępstwo zostało popełnione w dniu 27 czerwca 2010 r., w sprawie III K 1127/08 oba przestępstwa zostały popełnione w dniu 27 kwietnia 2008 r., zaś w sprawie VIII K 329/13 przestępstwo zostało popełnione w dniu 22 marca 2010 r. Podkreślić zatem trzeba, iż wprawdzie odstęp czasowy pomiędzy trzecim i czwartym w kolejności chronologicznej z wymienionych przestępstw wynosi tylko 3 miesiące, zaś dwa wcześniejsze czyny zostały popełnione tego samego dnia – 27 kwietnia 2008 r. – to jednak odległość czasowa

pomiędzy właśnie dwoma pierwszymi przestępstwami a pozostałymi wynosiła już prawie dwa lata. Wskazana sytuacja przemawia zatem tylko za częściowym zastosowaniem zasady absorpcji.

Dwa z popełnionych przez skazanego przestępstw wyżej wskazanych godziły w to samo dobro jakim jest wolność człowieka, trzecie przestępstwo w mienie, zaś czwarte – w bezpieczeństwo w komunikacji.

Jeżeli chodzi o związki podmiotowe pomiędzy popełnionymi przestępstwami to brak ich.

Rozważając, którą z zasad wymierzania kary łącznej należy zastosować w niniejszej sprawie Sąd uwzględnił, iż P. G. był wielokrotnie karany sądownie. Istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy pełnej absorpcji jest to, że P. G. w chwili obecnej był już karany sześć razy za popełnienie przestępstw godzących w mienie jako główny przedmiot ochrony.

Sąd wymierzając karę łączną poddał analizie także opinię o skazanym wystawioną przez zastępcę dyr. AŚ W. - S.. Jak wynika z jej treści, postawa i zachowanie P. G. w czasie odbywania kary są przeciętne. Wprawdzie był nagradzany regulaminowo w celu zachęcenia do poprawy zachowania, lecz również ukarano go dyscyplinarnie. Skazany deklaruje przynależność do podkultury przestępczej, co przejawia się w niewykonywaniu prac społecznych na rzecz oddziału. Ponadto prezentuje bierną postawę w oddziale mieszkalnym. Nie stosowano jednak wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Zdiagnozowano u niego uzależnienie od alkoholu, lecz wyraził zgodę na podjęcie leczenia w warunkach izolacji penitencjarnej. Skazany deklaruje krytycyzm wobec popełnionych przestępstw. Według sporządzającego opinię prognoza penitencjarna wobec P. G. kształtuje się pozytywnie, zaś po opuszczeniu zakładu karnego nie będzie wymagał objęcia pomocą postpenitencjarną.

Z powyższych przyczyn brak jest w ocenie Sądu przesłanek uzasadniających zastosowanie wobec skazanego dobrodziejstwa pełnej absorpcji przy łączeniu kar.

Z drugiej jednak strony Sąd uznał, iż nie zachodzą w niniejszej sprawie przesłanki do zastosowania pełnej kumulacji kar, która należeć winna raczej do wyjątków. Za tak surowym potraktowaniem skazanego nie przemawiają, zdaniem Sądu, względy prewencji indywidualnej i ogólnej, które powinny zostać spełnione bez potrzeby sięgania po dolegliwość kumulacji łączonych kar.

Powyższe okoliczności wskazują, iż w niniejszej sprawie należało zastosować zasadę częściowej absorpcji. Reasumując, w ocenie Sądu zasadnym było stosunkowo niewielkie podwyższenie najsurowszej z orzeczonych kar jednostkowych. Przy zastosowaniu tej zasady Sąd na mocy art. 85 kk i art. 86 § 1 kk oraz art. 87 kk wymierzył P. G. karę łączną 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

Jednocześnie zdaniem Sądu zasadne jest zastosowanie wobec skazanego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.

Sąd uznał – przy uwzględnieniu treści art. 89 k.k. w pierwotnym brzmieniu - iż zachodzą w stosunku do oskarżonego przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk pozwalające na zastosowanie wobec oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. W tym miejscu podkreślić należy, iż okoliczności wpływające na wymiar kary określone w art. art. 53 kk nie mogą mieć automatycznego wpływu na okres próby warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu zważywszy na charakter występków za które P. G. został skazany można w sposób uzasadniony przyjąć, iż wystarczającym dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a zwłaszcza zapobieżenia powrotowi do przestępstwa, będzie zastosowanie przedmiotowego środka probacyjnego. W ocenie Sądu cele kary zostaną osiągnięte mimo warunkowego zawieszenia jej wykonania, na co wskazują również wnioski zawarte w opinii o skazanym. W tym stanie rzeczy wobec skazanego zachodzi pozytywna prognoza kryminologiczna. Istnieje uzasadnione przypuszczenie, że skazany nie powróci na drogę przestępstwa. Jak podkreślono w wyroku Sądu Najwyższego z 28.07.1987r., Rw 258/80, OSNKW 1980/12/91) „dodatnia prognoza co do postępowania oskarżonego w przyszłości, tj. że będzie on przestrzegał porządku prawnego, a zwłaszcza nie popełni ponownie przestępstwa, nie musi zdarzyć się wyłącznie wtedy, kiedy legitymuje się on

"nienagannym" dotychczasowym trybem życia. Należy przy tym wziąć pod uwagę, na co wskazano w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego w Krakowie (II AKr 72/95, KZS 1995/5/30), że „karę tzw. bezwzględnego pozbawienia wolności (to jest bezwarunkowego zawieszenia jej wykonania) traktuje się jako środek ostateczny (ultima ratio). Jeśli więc wymierzając karę pozbawienia wolności w granicach przewidzianych art. 73 § 2 kk, nie stosuje się warunkowego zawieszenia jej wykonania, należy obok przesłanek w tym przepisie przewidzianych wskazać cel, któremu wykonanie kary ma posłużyć, zwłaszcza pozytywne społeczne skutki pozbawienia oskarżonego wolności”. W ocenie sądu postawa skazanego podczas odbywania kar izolacyjnych uzasadnia wniosek, iż wymierzanie mu kary łącznej bez warunkowego zawieszenia nie jest konieczne dla osiągnięcia zamierzonych celów w zakresie kształtowania odpowiedniej postawy u skazanego.

Ustalając okres próby, Sąd kierował się stopniem pewności prognozy kryminologicznej względem skazanego. Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie wprawdzie zachodzą podstawy do przyjęcia pozytywnej prognozy, lecz biorąc pod uwagę liczbę skazań jednostkowych podlegających łączeniu ustalono okres próby na maksymalny czas 5 lat.

Pozostałe orzeczenia zawarte w połączonych wyrokach podlegają odrębnemu wykonaniu.

Na podstawie art. 572 kpk Sąd umorzył postępowanie w pozostałym zakresie dotyczącym wyroków wskazanych w pkt 1 – 5 i 8.

Zwalniając skazanego w całości od obowiązku zapłaty kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa Sąd kierował się trudną sytuacją materialną skazanego odbywającego karę izolacyjną, która powoduje, iż uiszczenie tych kosztów wiązałoby się dla P. G. ze zbyt dużą dolegliwością. Rozstrzygnięcie to znajduje oparcie w treści art. 624 § 1 kpk.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności orzeczono jak w sentencji.